

[Arbejdsministeren]

ligt eller etisk uacceptable. Jeg gav i denne forbindelse tilsagn om at gøre status efter to år og redegøre over for Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg for, hvordan udviklingen har været.

AF-regionerne har nu indberettet til Arbejdsmarkedsstyrelsen, hvorledes forløbet har været efter 2 års liberalisering af formidlingsområdet, og Arbejdsmarkedsstyrelsen har den 27. november i år sendt mig styrelsens redegørelse, der er udarbejdet på grundlag af AF-regionernes bidrag. Jeg har i dag sendt redegørelsen til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg.

Det fremgår af redegørelsen, som jeg kan tilslutte mig, at Arbejdsmarkedsstyrelsen på baggrund af regionernes indberetninger konkluderer, at indførelsen af liberalisering på formidlingsområdet ikke har fået uetiske følger for borgerne. Redegørelsen stemmer overens med Socialforskningsinstituttets observationer, jf. Socialforskningsinstituttets undersøgelse »Fri formidling«, som blev offentliggjort den 27. november i år.

Det fremgår af de to undersøgelser, at det ikke er gået således, at underlødige private formidlere slår mønt af arbejdsløsheden ved at lade arbejdssøgende betale for jobformidling. I dag, godt 2 år efter liberaliseringen, findes kun få typer private jobformidlere og kun yderst få, der lader de arbejdssøgende betale for formidlingen. Useriøse formidlere har ikke kunnet klare sig i konkurrencen og har hurtigt måttet lukke.

Med hensyn til den fremgangsmåde, der er omtalt i spørgsmålet, vil jeg sige, at der ikke i Arbejdsministeriet foreligger oplysninger om, hvilken aktivitet der ligger bag brugen af televirksomhedernes 900-servicenumre, og jeg kan derfor efter det foreliggende ikke udtale mig om, hvorvidt formidlingsformen er seriøs eller det modsatte. Det forekommer dog umiddelbart kritisabelt, at der ikke i stedet anvendes telefonnummer med en båndoptager, hvilket jo er langt billigere for brugerne. Også det forhold, at oplysningerne i annoncen er særdeles mangelfulde, kunne begrunde en nærmere undersøgelse af aktiviteten.

På baggrund af uklarheden omkring den anvendte formidlingsaktivitet har jeg i dag skrevet til det af kommunikationsministeren nedsatte Service 900-Nævn, der varetager opgaver i forbindelse med driften af Service 900-tjenester.

Spm. nr. S 225

Til *socialministeren* (4/12 92) af:

Holger Graversen (S):

»Finder ministeren, at det er i overensstemmelse med bistandslovens regler og hensigter, at en kommune afslår at hjælpe en enlig pensionist med et lån eller personligt tillæg, så vedkommende kan få lejlighed til at se en af-død søn i et andet land?«

Begrundelse

Spørgsmålet har baggrund i et tilfælde, hvor en enlig fortidspensionist ikke selv har midler til at rejse til Jugoslavien for ved selvsyn at konstatere, om det nu også er hendes 21-årige søn, der ligger dræbt der.

Det synes urimeligt og umenneskeligt, at hverken Københavns Kommune eller Udenrigsministeriet vil hjælpe moderen i et sådant uforudset tilfælde.

Det må naturligvis være moderens situation og ikke sønnens selvforskyldte dødsfald, der skal fokuseres på.

Svar (10/12 92):

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Efter lov om social pension har kommunen mulighed for at dække ekstraordinære udgifter, herunder f.eks. rejseudgifter, med et personligt tillæg.

Et personligt tillæg kan udbetales til pensionister, hvis økonomiske forhold er særlig vanskelige, jf. lov om social pension § 17, stk. 1. Tillægget kan udbetales enten som en løbende ydelse eller som en engangsydelse.

Der er ikke i loven begrænsninger med hensyn til, hvilke formål tillægget kan ydes til. Dog forudsættes det, at pensionistens forhold i alle tilfælde tages op til *konkret* vurdering i forbindelse med tildelingen, ligesom tillæg kun kan tildeles, når kommunen finder det nødvendigt eller hensigtsmæssigt.

Det er således moderens bopælskommune, der efter en konkret vurdering af de økonomiske forhold skal træffe beslutning om tildeling af et personligt tillæg til dækning af en rejse til et andet land. Kommunens afgørelse om tildeling af personligt tillæg kan indbringes for det sociale ankenævn.